

večernica 2011

ZA LETO 2010

22. septembra je bila v Murski Soboti podeljena **15. večernica** – edina slovenska nagrada za najboljše izvirno mladinsko literarno delo preteklega leta, ki zajema celotno slovensko knjižno produkcijo.

Večernico sta leta 1996 ustanovila Podjetje za promocijo kulture FRANC-FRANC in revija *Otrok in knjiga*, pokroviteljstvo nad nagrado je na pobudo Ferija Lainščka prevzelo Časopisno-založniško podjetje VEČER iz Maribora. Leta 2006 je VEČER postal še enakovreden lastnik blagovne znamke večernica.

Nagrado, ki je tudi finančna, **podeljuje VEČER** na vsakoletnem Srečanju slovenskih mladinskih pisateljev OKO BESEDE v Murski Soboti.

Z letnico 2010 je izšlo 261 izvirnih del, za katera se je žirija na prvi letošnji seji v aprilu odločila, da jih bo vsa upoštevala v izboru. Po metodi izločanja so ohranili 38 del za nadaljnjo presojo.

Petčlanska žirija v sestavi: predsednik Vlado Žabot, predstavnik Društva slovenskih pisateljev, in članice **dr. Dragica Haramija**, predstavnica Podjetja za promocijo kulture Franc-Franc, **Manca Perko**, predstavnica revije *Otrok in knjiga*, **Ida Mlakar**, predstavnica Zveze društev bibliotekarjev Slovenije in sekcije IBBY, in **Melita Forstnerič Hajnšek**, predstavnica ČZP Večer, je na svoji drugi seji meseca junija izbrala pet enakovrednih finalistov. To so bili:

- Mate Dolenc: ***Maščevanje male ostrige*** (založba Mladika)
- Feri Lainšček: ***Barvice*** (založba Franc-Franc)
- Peter Svetina: ***Modrost nilskih konj*** (DZS)
- Bina Štampe Žmavc: ***Roža v srcu*** (založba Mladinska knjiga)
- Janja Vidmar: ***Kebarie*** (založba Miš)

Na tretji seji, ki je bila v začetku septembra, je žirija izbrala nagrajenca. Nagrado je prisodila MATETU DOLENCU. V svoji utemeljitvi je navedla, da je zbirka kratkih zgodb ***Maščevanje male ostrige*** dragocena knjiga, ki nam v umirjenem, prijazno toplem pripovednem slogu odstira resnico, da je človečnost mnogo globlja in dragocenejša, kot se nam spričo vsakdanje, zaslepljujoče igre zgolj videzov vse prepogosto dozdeva. Živalske zgodbe iz knjige so vendarle predvsem pripovedi o sodobni človeški družbi, ki jo pripovedovalec – modri starec, katerega pribežališče je hišica na robu gozda – opazuje odmaknjen od dogajanja. Književni prostori so prepoznavni, čeprav pogosto niso poimenovani z realnimi geografskimi imeni, npr. Bohinj, Veliki Brion, Piranski zaliv, živalski vrt v Ljubljani. Pripovedovalec razkriva resnice o našem bivanju (tudi) skozi živalsko perspektivo, mestoma pa poveže dogajanje iz živalskega sveta s sodobnimi novicami, pri čemer ironizira nespametno ravnanje ljudi. Pri živalskih literarnih likih se avtor izvrstno izogne klišejem vnaprej dane/pričakovane vloge posamezne živali, kar mu omogoča vzpostavitev individualiziranih karakternih lastnosti glavnih in epizodnih likov.